

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง

เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลางว่าด้วยตลาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลสันกลางโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลางและนายอำเภอสันกำแพง จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง ตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง แล้ว ๑๕ วัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นชุมนุมเพื่อจำหน่ายและแลกเปลี่ยนสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือ

ของเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึง บริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ซื้อขายกัน หรือ แลกเปลี่ยนกัน

“อาหาร” หมายความว่า ของกิน หรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คน กิน ดื่ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ หรือในรูปลักษณะใด ๆ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุเจือปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภท สัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่น ๆ ที่มีสภาพเป็นของสด

“อาหารสัตว์ชำแหละ” หมายความว่า อาหารสดประเภทสัตว์ที่มีการชำแหละ ณ แผงจำหน่ายอาหารซึ่งจำเป็นต้องใช้น้ำชำระล้างอยู่เสมอ เช่น ปลา กุ้ง ไก่ สัตว์อื่น ๆ เป็นต้น

“อาหารแปรรูป” หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้ง หรือหมักดอง หรือในรูปอื่น ๆ รวมทั้งที่ใช้สารปรุงแต่งอาหาร

“อาหารปรุงสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบ ปรุง จนสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มนชนิดต่าง ๆ ที่มีได้บรรจุในภาชนะที่ปิดสนิท

“แผงจำหน่ายอาหาร” หมายความว่า แผงหรือสถานที่ที่มีการปรุง ประกอบอาหารจนสำเร็จที่ผู้บริโภคสามารถซื้อบริโภคได้ โดยจะมีการล้างทำความสะอาดอาหารและภาชนะอุปกรณ์ด้วย

“การล้างตลาดตามหลักสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แผงขายของในตลาด พื้น ผนัง เพดาน รางระบายน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วม และบริเวณต่าง ๆ รอบตัวอาคารตลาด ให้สะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หยากไข่ ฝุ่นละออง คราบสกปรกและอื่น ๆ รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรค และกำจัดสัตว์พาหะนำโรค ทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะและหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากบริเวณตลาด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นกลาง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้นับข้อ ๔๐ มาบังคับใช้ในการขออนุญาตโดยอนุโลม

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินการจัดการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามบทบัญญัติอื่นแห่งข้อบัญญัตินี้และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

หมวด ๒ ลักษณะของตลาด

ข้อ ๖ ตลาด แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการเป็นประจำ

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการเป็นประจำอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง

(๓) ตลาดประเภทที่ ๓ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราว

ข้อ ๗ ที่ตั้งของตลาดต้องตั้งอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร จากแหล่งที่น้ำรังเกียจและหรือแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๑ ตลาดประเภทที่ ๑

ข้อ ๘ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขนถ่ายสินค้า ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลและที่จอดรถตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ ๙ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องจัดให้มีอาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาดอย่างน้อยหนึ่งทาง ที่กว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร

(๒) ตัวอาคารตลาดทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง

(๓) หลังคาสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้น ๆ

(๔) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่ายและต้องไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(๕) ฝาผนังทำด้วยวัสดุถาวรแข็งแรงเรียบและทำความสะอาดง่าย

(๖) ประตูมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตรและสามารถป้องกันสัตว์ต่าง ๆ เข้าไปพลุกพล่านในตลาด

(๗) ทางเดินภายในอาคารสำหรับผู้ซื้อ มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๘) มีการระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ ที่จะทำให้ไม่เกิดกลิ่นเหม็นอับ

(๙) มีเครื่องดูดอากาศและปล่องระบายอากาศซึ่งสูงเพียงพอที่จะไม่ก่อเหตุรำคาญหรือตามเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบโดยคำแนะนำเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ลักซ์ เว้นแต่ที่แผงขายสินค้าหรือเขียนจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์ ทั้งนี้ต้องไม่ใช่แสงหรือวัสดุอื่นที่ทำให้สีของสินค้าเปลี่ยนแปลงไปจากธรรมชาติ

(๑๑) แผงขายสินค้าเป็นแบบปิดทึบ ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง ทำความสะอาดง่าย มีพื้นที่แผงไม่น้อยกว่า ๒ ตารางเมตร สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และมีทางเข้าแผงของผู้ขายของกว้างไม่น้อยกว่า ๙๐ เซนติเมตร มีที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะอย่างเหมาะสม แยกต่างหากจากแผงและสะดวกต่อการเข้าออก

(๑๒) จัดให้มีน้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบท่ออย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือ โดยต้องจัดให้มีที่ล้างสินค้าอาหารสดอย่างน้อย ๑ จุดต่อทุก ๓๐ แผง โดยเศษของ ๓๐ แผงถ้าเกิน ๑๕ แผงให้ถือเป็น ๓๐ แผง และในแต่ละจุดจะต้องมีก๊อกน้ำไม่น้อยกว่า ๓ ก๊อก แต่สำหรับแผงขายอาหารสัตว์ชำแหละ หรือแผงจำหน่ายอาหารต้องมีก๊อกน้ำประจำแผง และมีการวางท่อในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับท่ออุจจาระ และต้องจัดให้มีที่เก็บล้างรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพออย่างน้อย ๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อจำนวนแผงอาหารสดทุก ๑๐๐ แผง เศษของ ๑๐๐ แผงถ้าเกิน ๕๐ แผงให้ถือเป็น ๑๐๐ แผง และสะดวกต่อการใช้

(๑๓) มีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ โดยทางระบายน้ำภายในตลาดต้องเป็นแบบเปิด ส่วนทางระบายน้ำรอบตลาดต้องเป็นแบบรูปตัวยูและมีฝาปิดที่สามารถเปิดทำความสะอาดได้ง่ายมีความลาดเอียงระบายน้ำได้สะดวก มีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสีย โดยน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เว้นแต่จะได้อัดส่งน้ำเสียไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสียรวมของราชการส่วนท้องถิ่นโดยได้เสียค่าบริการตามอัตราของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

(๑๔) ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถืออย่างใดอย่างหนึ่งตามชนิดและขนาดที่กำหนด ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารติดตั้งไว้ในบริเวณที่มองเห็นได้ง่าย สะดวกต่อการใช้งาน และ ต้องมีการตรวจสอบอุปกรณ์ดับเพลิงทุก ๔ เดือน

ข้อ ๑๐ ที่ขนถ่ายสินค้าต้องจัดให้มีและอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะมีพื้นที่เพียงพอ สำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ข้อ ๑๑ ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด หรือในกรณีที่อยู่ในอาคารต้องแยกเป็นสัดส่วน เฉพาะและมีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดได้ง่าย

(๒) มีระบบการขับเคลื่อนอุจจาระและปัสสาวะลงสู่ที่เก็บกักซึ่งจะต้องป้องกันสัตว์และแมลง พาหะนำโรคได้ และไม่ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติและน้ำใต้ดินทุกชั้นตอน

(๓) ห้องส้วมต้องสร้างด้วยวัสดุทนทานและทำความสะอาดง่าย มีขนาดเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า ๐.๕๐ ตารางเมตรต่อหนึ่งที่นั่ง และมีความกว้างภายในไม่น้อยกว่า ๐.๕๐ เมตร มีประตูเปิด - ปิดเข้าออก โดยสะดวก และมีผนังกันเพื่อมิให้ประตูเปิด - ปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหารโดยตรง

(๔) ระยะห่างระหว่างพื้นถึงส่วนต่ำสุดของคานหรือเพดาน หรือสิ่งอื่นที่ติดกับคานหรือเพดาน ต้องไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตร และมีช่องระบายอากาศด้านที่ติดกับอากาศภายนอกไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศได้เพียงพอ

(๕) พื้นห้องส้วมต้องเรียบ ไม่ลื่น มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า ๑:๑๐๐ และมีจุดระบายน้ำทิ้ง อยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้อง

(๖) กรณีเป็นโถส้วมชนิดคอห่านต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๐.๒๐ เมตร

(๗) มีท่อระบายอุจจาระลงสู่ถังเก็บกักซึ่งต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า ๑:๑๐

(๘) บ่อเกรอะ บ่อซึม บ่อส้วม ต้องอยู่ห่างจากแม่น้ำ คู คลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะ ไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร เว้นแต่ส้วมที่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามหลักการสาธารณสุขและ มีขนาดที่เหมาะสม ทั้งนี้ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๙) มีท่อระบายก๊าซ ณ จุดฐานของโถส้วม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เซนติเมตร สูงเหนือหลังคาส้วมหรือสูงจนกลิ่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่น

(๑๐) ความเข้มของแสงสว่างในห้องส้วมไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ลักซ์

(๑๑) จัดให้มีกระดาษชำระ หรือน้ำสะอาดสำหรับชำระให้เพียงพอสำหรับห้องส้วมทุกห้อง รวมทั้งจัดให้มีการทำความสะอาดและเก็บขยะมูลฝอยเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๑๒ จำนวนส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ และอ่างล้างมือให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๕ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๑๓ ที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต้องมีลักษณะเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือเป็นที่รองรับที่มีลักษณะเป็นภาชนะรองรับเพียงพอที่จะรองรับปริมาณขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในแต่ละวัน ต้องจัดไว้ในที่สามารถขนย้ายขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลได้โดยสะดวก มีการปกปิดและป้องกันสัตว์เข้าไป คืบเขี่ยได้โดยมีระยะห่างจากสถานที่ประกอบอาหารและสถานที่เก็บอาหาร ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบตามความเหมาะสมกับตลาดนั้น ๆ และตั้งอยู่ภายนอกตัวอาคารตลาดและอยู่ในพื้นที่ที่รถเข็นออกได้สะดวก

ข้อ ๑๔ ผู้จำหน่ายสินค้าจะต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยให้เพียงพอ โดยแยกขยะตามประเภท คือ ขยะแห้ง ขยะเปียก ขยะอันตราย และขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ได้ใหม่ ที่ไม่รั่ว ไม่ซึมและมีฝาปิดทุกแผง

ข้อ ๑๕ ที่จอดรถต้องจัดให้มีตามความเหมาะสมโดยพิจารณาจากสภาพพื้นที่ของตลาดหรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๒ ตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๖ ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม และให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะและอ่างล้างมือ และที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ ๑๗ บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ แข็งแรงทำความสะอาดง่ายและต้องไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(๒) จัดให้มีรั้วที่สามารถป้องกันสัตว์ต่าง ๆ เข้าไปพลุกพล่านในตลาดได้

(๓) แผงขายสินค้าต้องทำด้วยวัสดุเรียบ ทำความสะอาดง่าย สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร ด้านล่างของแผงไม่ใช่เป็นที่เก็บหรือสะสมสินค้าและของอื่น ๆ และมีทางเข้าแผงสำหรับผู้ขายของกว้างไม่น้อยกว่า ๙๐ เซนติเมตร

(๔) ทางเดินสำหรับผู้ซื้อที่มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๕) จัดให้มีน้ำประปาหรือน้ำสะอาดไว้ใช้ในตลาดอย่างเพียงพอ และจัดให้มีที่ล้างสำหรับอาหารสด อาหารสัตว์ชำแหละ รวมทั้งแผงจำหน่ายอาหารด้วย

(๖) มีทางระบายน้ำรอบตลาดแบบเปิดทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียงระบายน้ำได้สะดวก มีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสียและมีการบำบัดน้ำเสียดังนี้

๑. มีระบบบำบัดน้ำเสียและน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

๒. จัดให้มีทางระบายน้ำเฉพาะจุดที่มีการล้างสำหรับบริเวณที่มีการจำหน่ายอาหารสด อาหารสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารในตลาด โดยทำเป็นแบบเปิดด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง ระบายน้ำได้สะดวก มีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย ก่อนระบายน้ำออกสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ ทั้งนี้ต้องไม่ระบายน้ำสู่แหล่งน้ำสาธารณะและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง หากมีพื้นที่เกิน ๒,๕๐๐ ตารางเมตร จะต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียด้วย

ข้อ ๑๘ ส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ตามที่กำหนดในข้อ ๑๑ (๑) - (๑๑) และมีจำนวนตามที่กำหนดในข้อ ๑๒ และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกบริเวณที่เป็นที่ตั้งแผงขายสินค้า เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกชน หรือส้วมของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ภายในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ ต้องมีระยะห่างไม่เกิน ๑๐๐ เมตร

ข้อ ๑๙ ที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต้องมีลักษณะที่เหมาะสมมีการปกปิดสามารถป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายสินค้าและมีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวันและต้องจัดไว้ในที่สามารถขนย้ายขยะและสิ่งปฏิกูลได้โดยสะดวก

ข้อ ๒๐ ผู้จำหน่ายสินค้าจะต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยให้เพียงพอ โดยแยกขยะตามประเภท คือ ขยะแห้ง ขยะเปียก ขยะอันตราย และขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ได้ใหม่ ที่ไม่รั่ว ไม่ซึมและมีฝาปิดทุกแผง

ข้อ ๒๑ ที่จอดรถต้องจัดให้มีตามความเหมาะสมโดยพิจารณาจากสภาพพื้นที่ของตลาดหรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๓
ตลาดประเภทที่ ๓

ข้อ ๒๒ ตลาดประเภทที่ ๓ ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสมและให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายเอง

ข้อ ๒๓ บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) แผงขายสินค้าสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร
- (๒) ทางเดินระหว่างแผงสำหรับผู้ซื้อต้องไม่น้อยกว่า ๒ เมตร
- (๓) จัดให้มีน้ำประปาหรือน้ำสะอาดไว้ใช้ในตลาดอย่างเพียงพอ
- (๔) จัดให้มีตะแกรงคัดขยะมูลฝอยบริเวณที่ระบายน้ำก่อนปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ที่ระบายน้ำ

สาธารณะ

ข้อ ๒๔ ส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๑๑ (๒) - (๑๐) และมีจำนวนตามที่กำหนดในข้อ ๑๒ และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกบริเวณซึ่งเป็นที่ตั้งแผงขายสินค้า เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ที่ ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกชน หรือส้วมของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ภายในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ ต้องมีระยะห่างไม่เกิน ๑๐๐ เมตร

ข้อ ๒๕ ที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต้องมีลักษณะเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือเป็นที่รองรับที่มีลักษณะเป็นภาชนะรองรับเพียงพอที่จะรองรับปริมาณขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในแต่ละวัน ต้องจัดไว้ในที่ที่สามารถขนย้ายขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลได้โดยสะดวก มีการปกปิดและป้องกันสัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ยได้โดยมีระยะห่างจากสถานที่ประกอบอาหารและสถานที่เก็บอาหาร ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามความเหมาะสมกับตลาดนั้น ๆ และตั้งอยู่ภายนอกตัวอาคารตลาดและอยู่ในพื้นที่ที่รถเข็นออกได้สะดวก

ข้อ ๒๖ ผู้จำหน่ายสินค้าจะต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยให้เพียงพอ โดยแยกขยะตามประเภท คือ ขยะแห้ง ขยะเปียก ขยะอันตราย และขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ได้อีกใหม่ ที่ไม่รั่ว ไม่ซึมและมีฝาปิดทุกแผง

ข้อ ๒๗ ที่จอดรถต้องจัดให้มีตามความเหมาะสมโดยพิจารณาจากสภาพพื้นที่ของตลาดหรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หมวด ๓ การดำเนินการจัดการตลาด

ข้อ ๒๘ การจัดวางสินค้าแต่ละประเภทในตลาดต้องจัดให้เป็นหมวดหมู่ ไม่ปะปนกัน แยกเป็นประเภทอาหารสดชนิดต่าง ๆ อาหารแปรรูป อาหารปรุงสำเร็จ และประเภทสินค้าที่ไม่ใช่อาหาร เพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาดและป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

กรณีที่เป็นอาหารสดซึ่งอาจมีน้ำหรือของเหลวไหลหยดเลอะเทอะ ต้องมีการกั้นไม่ให้ น้ำหรือของเหลวนั้น ไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาดและต้องจัดให้มีท่อหรือทางสำหรับระบายน้ำหรือของเหลวนั้น ลงสู่ทางระบายน้ำโดยไม่ให้เปื้อนพื้นตลาด

ข้อ ๒๙ ห้ามวางสิ่งของกีดขวางทางเดินในตลาด หรือวางตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินและถนนรอบตลาด

ข้อ ๓๐ กำหนดเวลาการเปิด - ปิดตลาดเวลา ๐๓.๐๐ - ๒๑.๐๐ น. ทุกวัน

ข้อ ๓๑ ห้องส้วมที่ถ่ายปัสสาวะ ก้อนน้ำใช้และสาธารณูปโภคอื่น ๆ ที่จัดไว้ต้องเปิดให้มีการใช้ได้ตลอดเวลาในขณะประกอบกิจการ

หมวด ๔ การบำรุงรักษาตลาด

ข้อ ๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

(๑) บำรุงรักษาโครงสร้างต่าง ๆ ของตลาด ได้แก่ ตัวอาคาร พื้น ผนัง เพดาน ห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ ก๊อกน้ำใช้ ระบบบำบัดน้ำเสีย อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ท่อน้ำประปา เป็นต้น และสาธารณูปโภคอื่น ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีตลอดเวลา

(๒) จัดให้มีถังเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดบริเวณตลาดให้เพียงพอ รวมทั้งจัดให้มีการเก็บกวาดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลบริเวณตลาดเป็นประจำ คู่มือที่รองรับขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๓) จัดให้มีการทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน และจัดให้มีการล้างตลาดตามหลักสุขาภิบาล อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

(๔) จัดให้มีการดูแลรักษาความสะอาดของห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ บ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ใช้งานได้ดี ไม่ให้มีกลิ่นเหม็นและต้องเปิดให้มีการใช้ตลอดเวลา ที่ดำเนินการ

ข้อ ๓๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีถังเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดบริเวณตลาดให้เพียงพอ จัดให้มีการเก็บกวาดขยะมูลฝอยบริเวณตลาดเป็นประจำ และดูแลรักษาความสะอาดของห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะและอ่างล้างมือ บ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมันและบ่อพักน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสียให้ใช้งานได้ดี ไม่ให้มีกลิ่นเหม็นรวมทั้งดูแลรักษาที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ และจัดให้มีการล้างตลาดด้วยน้ำสะอาด ทุกครั้งเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการประจำวัน

ข้อ ๓๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๓ ต้องจัดให้มีการเก็บกวาดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ทำความสะอาดบริเวณตลาด คู่มือความสะอาดของน้ำห้องส้วม ตะแกรงดักขยะมูลฝอยให้ใช้งานได้ดี และคู่มือที่พักรวมขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอในขณะที่เปิดดำเนินการ

ข้อ ๓๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดต้องไม่กระทำการและดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการ อันอาจก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือการระบาดของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

(๑) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย

(๒) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้ในตลาดจนก่อให้เกิดความสกปรกกรูกรังหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรค

(๓) ถ่าย เท ทิ้ง ขยะมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากในที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับขยะมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๔) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรก จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๕) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งน่าจะเป็นที่เดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น

(๖) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหลับนอน

(๗) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

หมวด ๕

ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาด

ข้อ ๓๖ ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการดำเนินการที่เกี่ยวกับสุขลักษณะของตลาด อันได้แก่การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาดในเรื่องการจัดหมวดหมู่สินค้าการดูแลความสะอาดแผงขายสินค้า การรวบรวมขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การล้างตลาดและการอื่น ๆ เช่น การฝึกอบรมผู้ขายของและผู้ช่วยขายของ

ข้อ ๓๗ ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องวางสินค้าบนแผงขายสินค้าหรือในขอบเขตที่วางขายของที่จัดไว้ให้ ห้ามวางล้ำแผงขายสินค้าหรือขอบเขตหรือต่อเติมแผงขายสินค้าอันจะเป็นการกีดขวางทางเดินในตลาดและห้ามวางสินค้าสูงจากพื้นตลาดเกินกว่า ๑๕๐ เซนติเมตร

การวางและการเก็บสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่มรวมทั้งเครื่องใช้ที่เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตรและห้ามวางวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทดังกล่าว

ข้อ ๓๘ ผู้ขายของและผู้ช่วยผู้ขายของในตลาดต้องมีสุขลักษณะส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) มีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือโรคที่ส่งคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้ไทฟอยด์ โรคบิด ไข้สวกไส ไข้หัด โรคทางทุม โรคเรื้อน โรคผิวหนังที่นารังเกียจ และโรคไวรัสตับอักเสบ ชนิดเอ

(๒) ในระหว่างการขายของต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย มีสุขวิยาส่วนบุคคลที่ดีและต้องมีความรู้ด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๓) ได้รับการตรวจสอบสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๓๕ ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ประุง เก็บ หรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น และการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ลักษณะและประเภทของสินค้าที่จำหน่ายต้องสะอาด ปลอดภัยและเป็นสินค้าที่ไม่ผิดกฎหมายหรือต้องห้ามตามกฎหมาย

(๒) อาหารสดที่อาจเกิดการเน่าเสียได้ง่ายต้องจัดเก็บไว้ในอุณหภูมิที่เหมาะสม

(๓) การจำหน่ายอาหารที่ปรุงสำเร็จแล้วต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ ปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ให้สะอาดและใช้การได้คืออยู่เสมอ

(๔) ในกรณีที่มีการทำ ประกอบ และปรุงอาหาร ต้องจัดสถานที่ให้เป็นสัดส่วนและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(๕) เครื่องมือ เครื่องใช้และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ต้องสะอาดและปลอดภัยมีการล้างและการเก็บที่ถูกต้องทั้งก่อนและหลังการใช้งาน

หมวด ๖

ใบอนุญาต

ข้อ ๔๐ การขออนุญาตจัดตั้งตลาด ต้องจัดสถานที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดและให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมหลักฐานต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๒ ชุด

(๒) สำเนาทะเบียนบ้านพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๒ ชุด

(๓) สำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคารของสถานที่จัดตั้งตลาดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กรณีขออนุญาตตั้งตลาดประเภทที่ ๑

(๔) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล

(๕) หนังสือมอบอำนาจในกรณีที่เจ้าของกิจการไม่มายื่นขอรับใบอนุญาตด้วยตนเอง

(๖) เอกสารอื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ผู้ขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดตั้งตลาดจะต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้ ในวันที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๔๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้ ซึ่งคำสั่งไม่อนุญาตต้องมีเหตุผลไว้ด้วยและเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลยพินิจ

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๒ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๔๓ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ โดยอนุโลม

ข้อ ๔๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือยื่นพร้อมคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๔๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายไปทั้งหมด ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานตำรวจแห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายไปทั้งหมดมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๓) หลักฐานอื่นตามที่กำหนดในข้อ ๔๐

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๔๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๕ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๐ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๕๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลชั้นกลางในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕๓ ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ให้คงใช้บังคับต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้นเมื่อใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุและผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินการต่อไปผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตก่อนการดำเนินการ

ข้อ ๕๔ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลสันกลางเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สมศักดิ์ จินสกุล

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง

อัตราค่าธรรมเนียมการจัดตั้งตลาด
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2548

ลำดับ	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
1	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด	
1.1	ตลาดประเภทที่ 1	2,000.-.....
1.2	ตลาดประเภทที่ 2	1,500.-.....
1.3	ตลาดประเภทที่ 3	1,000.-.....

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่น ด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หมวด ๘ เรื่อง ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลสันกลางพิจารณาแล้ว เห็นควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อไม่ให้มีการจัดตั้งตลาดในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง โดยไม่ได้รับอนุญาตและเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการดำเนินกิจการและการขายของในตลาดให้อยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง